

Sygn. akt: III RC 155/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 29 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa M. K. (1) działającego w imieniu małoletniego M. K. (2)

przeciwko A. K.

o alimenty

I oddała powództwo w całości,

II nie obciąża małoletniego powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej,

III nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

III RC 155/17

UZASADNIENIE

M. K. (1) działający w imieniu małoletniego M. K. (2) wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. alimentów w łącznej kwocie 8 500 złotych z tytułu niezaspokojonych potrzeb małoletniego powoda za okres od 14 kwietnia 2015 r. do 19 grudnia 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 19 grudnia 2016 r. rozwiązano małżeństwo M. i A. K.. W wyroku rozwodowym powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. K. (2) jego ojcu i zasądzone od pozwanej na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie. W toku sprawy rozwodowej pozwana dobrowolnie zobowiązała się łożyć na utrzymanie syna kwotę po 500 złotych miesięcznie. Pozwana nie wywiązała się z powyższego zobowiązania, gdyż w trakcie trwania procesu rozwodowego uiściła jedynie kwotę 1 500 złotych, co spowodowało powstanie zaległości w łącznej kwocie 8 500 złotych. Zdaniem przedstawiciela powoda uzyskiwane przez niego dochody oraz nieregularne wpłaty dokonywane przez pozwaną tylko w niewielkim zakresie pozwalały na pokrycie kosztów codziennego utrzymania i wychowania małoletniego. Zatem nie było możliwe zaspokojenie jego wszystkich potrzeb.

Pozwana A. K. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 2015 r. powód M. K. (1) wniósł powództwo o rozwód z pozwaną A. K..

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy w Legnicy rozwiązał małżeństwo M. K. (1) i A. K.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. K. (2) powierzono M. K. (1) i zasądzone alimenty od A. K. na rzecz małoletniego M. K. (2) w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

W czasie trwania sprawy rozwodowej pozwana A. K. przekazywała M. K. (1) kwotę 300 złotych miesięcznie na rzecz utrzymania małoletniego M. K. (2). Pozwana A. K. posiadała rachunek bankowy w Powiatowym Banku Spółdzielczym w Z.. M. K. (1) posiadał pełnomocnictwo do korzystania z powyższego rachunku. W okresie od kwietnia 2015 r. do sierpnia 2015 r. z przedmiotowego rachunku dokonano kilku przelewów tytułem opłat za dodatkowe zajęcia małoletniego M. K. (2) oraz za przedszkole małoletniego M. K. (2).

D. ó d:

akta Sądu Okręgowego w Legnicy (...)

wyciąg z rachunku bankowego pozwanej k. 60-80

potwierdzenia wykonania operacji bankowych z rachunku bankowego pozwanej k. 56-59

przesłuchanie stron k. 114 -115

Małoletni M. K. (2) ma obecnie 8 lat. Uczy się III klasie Szkoły Podstawowej w Z.. Jest zdrowy. Miesięczne koszty jego utrzymania wynoszą około 600 złotych. Małoletni pozostaje pod pieczęcią M. K. (1), a od pozwanej otrzymuje zasądzone alimenty w wysokości po 500 złotych miesięcznie. Obecnie nie pozostały żadne niezaspokojone potrzeby małoletniego sprzed wydania orzeczenia rozwodowego. M. K. (1) nie zaciągał żadnych zobowiązań w celu zaspokojenia potrzeb dziecka w toku sprawy rozwodowej. Zasądzoną kwotę z przedmiotowego powództwa M. K. (1) zamierza przeznaczyć na bieżące potrzeby dziecka.

D. ó d:

przesłuchanie stron k. 114 -115

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia małoletniego powoda był art. 137 § 2 kro. Zgodnie z nim niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty.

Na samym wstępie trzeba zaznaczyć, iż regułą jest to, że alimentów można dochodzić jedynie na przyszłość, a ewentualne dochodzenie takich świadczeń za czas przeszły może być postrzegane jedynie w ramach wyjątku od zasady. Tym wyjątkiem jest art. 137 § 2 kro, który dopuszcza możliwość domagania się alimentów za okres przeszły w przypadku istnienia niezaspokojonych potrzeb uprawnionego. Zagadnienie niezaspokojonych potrzeb uprawnionego zostało wyczerpująco wyjaśnione przez Sąd Najwyższy, w składzie siedmiu sędziów, w uchwale z dnia 28 września 1949 r. w której przyjęto, że dopuszczalne jest dochodzenie roszczeń alimentacyjnych za okres poprzedzający wytoczenie powództwa w przypadku, gdy pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże kosztów. Mimo że powołana uchwała Sądu Najwyższego została podjęta pod rządem prawa rodzinnego z 1946 r., to jednak zachowała swą aktualność na tle obowiązującego kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W uzasadnieniu orzeczenia podkreślono, że dochodzenie alimentów za czas przeszły dopuszczalne jest przede wszystkim wtedy, gdy pozostały potrzeby, które nie zostały zaspokojone, jak np. gdy wobec braku dostarczenia alimentów – wyżywienie, zaopatrzenie w odzież, wyposażenie w pomoce szkolne albo leczenie uprawnionego nie były należyte, przez co niezaspokojona potrzeba przybrała postać konieczności szczególnego odżywiania, uzupełnienia odzieży, zakupu brakujących pomocy szkolnych, dalszego leczenia itd. Na równi z niezaspokojonymi potrzebami trzeba przy tym traktować dług uprawnionego zaciągnięty na pokrycie środków koniecznych do zaspokojenia uzasadnionych potrzeb.

Zdaniem Sądu, ojciec małoletniego powoda nie wykazał, aby w czasie trwania sprawy rozwodowej dziecko nie miało zaspokojonych wszystkich swoich potrzeb. Jak wynikało z treści jego przesłuchania małoletni M. K. (2) ma obecnie zaspokojone wszystkie potrzeby. Nie pozostały żadne niezaspokojone potrzeby dziecka, w tym z czasu trwania sprawy rozwodowej. M. K. (1) nie zaciągał także żadnych zobowiązań (pożyczek ani kredytów) w celu zaspokojenia potrzeb dziecka w toku sprawy rozwodowej. Według M. K. (1) żadaną kwotę zamierza przeznaczyć na bieżące potrzeby dziecka.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 137 § 2 kro, a uprawniające do alimentów z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty. M. K. (1) nie wykazał, że pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże kosztów. Celem M. K. (1) - jak wynika z treści jego przesłuchania - było uzyskanie dodatkowego świadczenia na zwiększone, obecne potrzeby dziecka. Z tego względu, przedstawiciel powoda winien był rozważyć powództwo o podwyższenie alimentów, a nie roszczenie oparte o treść art. 137 § 2 kro.

Na podstawie art. 102 kpc odstąpiono od obciążania małoletniego powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej.